

Nr 255.

Av herr **Senander m. fl.**, *angående viss utsträckning av tillämpningsområdet för lagen om arbetstidens begränsning.*

Sverige intager långt ifrån någon hedrande plats i världen i fråga om den s. k. arbetstidslagstiftningen. Trots att det snart är 20 år, sedan man i lag fastställde viss reglering av arbetstiden, så är det inte endast så att denna lag för stora grupper genom de många undantagsbestämmelserna och de frikostiga licenserna gjorts ofullständig, utan också så att stora grupper av arbetande allt fortfarande äro undantagna från lagens bestämmelser.

Till dessa senare hör vårt lands anstalts- och sjukhuspersonal, vilken trots ett mycket betungande och ansvarsfyllt arbete ännu inte har kommit i åtnjutande av lagens bestämmelser.

Det måste anses anmärkningsvärt, att just denna grupp är undantagen från lagens bestämmelser, då det ju för allmänheten är av största vikt, att anstalts- och sjukhuspersonal inte på grund av för lång och jäktande arbetstid är uttröttad och därigenom mindre vaksam och lämpad att fylla sina viktiga uppgifter. Den nyligen i pressen behandlade händelsen på Maria sjukhus utgör ett talande bevis för faran i detta orättfärdiga tillstånd.

Anstalts- och sjukhuspersonalen har all rätt att kräva, att även den äntligen skall åtnjuta det skydd, som lagen ger i fråga om en begränsning av arbetstiden. Både landsorganisationen och kommunalarbetareförbundet har också beslutat att begära en begränsning av arbetstiden för dessa grupper.

På grund av ovan anförda få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att tillämpningsområdet för lagen om arbetstidens begränsning måtte utsträckas att omfatta också anstalts- och sjukhuspersonal.

Stockholm i januari 1937.

Knut Senander.

Axel Nordström.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

Solveig Rönn-Christiansson.

